

VIŞEDOMMEN

Medlemsblad for Visens Venner København. Årgang 19, nr. 2 - Maj 2017

www.visensvenner-kbh.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE - NR. 2, 2017

Tanker ved sæsonens slutning	2
”Blandede bolsjer” den 22. januar 2017	3
”Søens sange” den 19. februar 2017	5
Nye nordiske viser III den 19. marts 2017	7
Kalender	10
”Os har de aldrig generet” 23/4 2017	12
Bestyrelsens beretning	16
Mærkedage	19
Bestyrelsen m.m. – adresser, kolofon	20

TANKER VED SÆSONENS SLUTNING

Af Stampe Villadsen

En visesæson er overstået, og overstået godt.

I forbindelse med vores sidste arrangement ”Os har de aldrig generet” fik jeg mig en snak med en af vores nye passive visevenner. Der var vel 75–80 mennesker til stede i Krudttønden. Stemningen var fin. Han bemærkede, at det var utroligt, at der trods alt ikke var flere tilhørere til vores arrangementer: ”Det er jo helt unikt med sådan en oplevelse - både kvaliteten og så den sammenhæng, viserne serveres i”. Jeg gav ham ret, for det var en dejlig fornemmelse at opleve arrangementet, både som sanger og som tilhører – og så havde vi jo endnu ikke holdt nachspiel, der på fineste vis rammede sæsonen af.

Min oplevelse af arrangementerne har stort set været den samme for de øvrige arrangementer i løbet af sæsonen. Vi kan sagtens være vores arrangementer bekendt.

Efter sæsonafslutningen har bestyrelsen lagt kabale for at få arrangementerne i næste sæson planlagt og placeret – både med hensyn til tid og viseværter. Kabalen er gået op – men en række gode viseeftermiddags-emner er blevet udskudt til sæsonen 2018/19 simpelthen på grund af overflod af gode emner. Tænk sig at være i overskud af emner. Bedre kan det vist ikke være.

Slå op i kalenderen midt i Višedommen og se.

Der er nok at glæde sig til også i den kommende sæson, – men husk at nyde sommeren inden – den skal nok komme.

"BLANDEDE BOLSJER" DEN 22. JANUAR 2017

Af Vibeke Broby

Viseeftermiddagen startede godt. Publikum blev budt på rigtige blandede bolsjer, og på bordene lå festlige programmer i blandede farver. Claus Alsted spillede dejlige melodier, som vi genkendte og holdt af, såsom *Temaet fra Harry Lime* og *Mandalay*.

Viseværter var Marianne le Dous og Didde Mosegaard. Sidstnævnte causerede elegant over temaet blandede bolsjer: lidt sødt, lidt syrligt, noget med fyld; og vi blev opfordret til at knuse, sutte, nyde og spytte ud, som vi nu havde smag til.

Lisbet Sekkelsten lagde stemningsfuldt ud med to nordiske viser sunget på originalsprogene. *Har du visor, min vän, sjung dem nu*. Og det gjorde deltagerne så.

Selv nød jeg Hans Raahauges bittersøde vise om moderbindingen *Men det må jeg ikke for moder* og Annette Schäfers egen let satiriske vise om kvinden der tænker i "what's in it for me" og til sidst afvises af den sindige jyde, der blot konstaterer "a hår int mer å si!" Morsomt. Og en dejlig rolig og sødmefuld sceneoptræden. Synd var det, at headsettet knasede generende gennem flere fremførelser.

Vibeke Bonnégav en charmerende udgave af den muntre *Jeg elsker Paris*. Den by drager!

Gro Laier fremførte 2 selvskevne sange. Jeg citerer fra den ene: "Jeg vil ud af sjælens mørke ... der, hvor lyset bryder frem... åh, min kære hvalp så fin, du puster liv i sjælen min". Det er selvfølgelig smag og behag, men klicheer er ikke lige min livret.

Trilles viser kan – efter min mening – fremføres både kedeligt og sød-ladent. I Jørgen Aagaards arrangement og Hanne Madsens fremførelse var det ikke tilfældet. Her var tænkt over indholdet, og visen om Danmark blev sunget, så man kørte med i bussen gennem landet og nød Danmark, ligesom visen om Trilles anker, den lille datter, fik en frisk og glad tone uden at kamme over. En fornem klar tekst, en smuk stemme og et forrygende akkompagnement.

Niels Holm havde valgt to helt forskellige viser omkring livets slutning, den gribende og inderlige *Ræk mig din hånd her i afskedens time* af Marianne Harboe og Hans Dal og den meget morsomme *Grav mø nær*, som er

et regederligt forsvar for den reelle begravelse: ”grav mæ nør” – i modsætning til ligbrændingen. For, som visen siger, hvad hjælper det at ankomme til Skt. Peters dør – i en krukke!!

Flere gange i løbet af eftermiddagen kunne vi nyde Tom Løhrs fine akkompagnement på guitar.

Og jeg kunne godt forestille mig at Ingegerd Hennelunds stemme og fortolkning af Tove Ditlevsens: *Jeg elsker dig* og Kåre Bjerkøs: *Vil du være min i nat* ville være kommet endnu bedre til sin ret, hvis en anden havde akkompagneret på guitar.

Det var et modigt sats af Tom Løhr og Marianne le Dous at fremføre Bob Dylans tekster på dansk. Men jeg syntes ikke, det fungerede for mig. Teksterne fik ikke tilstrækkeligt liv og intensitet.

Ayio Rasmussen sang Georg Kreislers ironiske vise *Hunden*. Sidste strofe reflekterer over, hvad man i det hele taget skal med en hund! Det er en pointe, jeg nyder.

Ivy Parsbæk sang godt og kvindeligt indforstået om en kvindes taske, hvordan den rummer hendes livsstadier og stemninger. Dejlig tekst af Arvid Müller.

Finn Schlanbusch sluttede eftermiddagen med to morsomme og pointefyldte viser, den ene om Hans Engells underskrift der sært nok ser ud som om der står Bengel!!!! og den anden om Frk. Vipstjerts forfærdeligt uheldige optræden i nævningetinget. Det er en fornøjelse at høre Schlanbusch fortælle en vise. Måtte vi andre gække hen og gøre ligeså!

Ayio Rasmussen og Tom Løhr

"SØENS SANGE" DEN 19. FEBRUAR 2017

Af Klaus Helsøe (Visens Venner Brønshøj)

Havet har altid spillet en helt afgørende rolle for menneskers liv. Det var på skibene, vi kom i kontakt med fremmede steder, og handelsru-terne har altid fulgt vandvejene. Mange har skuet ud i horisonten og drømt om at besøge fremmede egne, og når solen sank i havet, har for-elskede par gået en romantisk aftenur langs stranden. Men havet er og-så grådigt, og mangen en sømand fandt den våde grav. Før i tiden var op til en fjerdedel af de gifte koner i havnebyerne enker. Man levede li-vet farligt som sømand, men samtidig har der altid været et skær af ro-mantik over livet til søs. Vi har alle hørt om den kække sømand med en pige i hver en havn.

Det kan derfor ikke undre, at havet har givet inspiration til et utal af sange. Sange om romantik, om forlis, om livet i havne-knejerne, om sørgende enker og letle-vende damer, og om længsel efter eventyr. Med Hans Raahauge som en sikker ror-gænger kom vi hele spektret rundt, da Vi-sens Venner København inviterede til en eftermiddag om "Søens sange". Stemnin-gen skiftede fra sørgelige viser om skibs-forlis såsom *Skonnerten Sally* og *Briggen Blue*

Bird of Hull til muntre viser som *Flojtetønden Viktoria* og *Eskild Eskimor-tensen*. Vi fik naturligvis også viser om hjælpsomme kvinder klar til at "trøste" trængende sømænd, og sandelig om der ikke også blev plads til at par beske Bertolt Brecht/Kurt Weill-viser. Evert Taubes vise *Karl Al-fred, Fritiof Andersson* og *jag* handlede om forsikringssvig og fik mig til at tænke på den engelske parlamentariker Plimsoll, der levede i anden halvdel af 1800-tallet. Dette blot for at nævne nogle af de mange for-skellige temaer, som eftermiddagens viser beskrev.

Som altid var de aktive i Visens Venner København garanter for kom-petent visesang, hvor sangene blev leveret med stor sikkerhed til dygtigt akkompagnement på klaver, harmonika og guitar. Der var 15 sangere på scenen i løbet af eftermiddagen, og alle skal have stor ros. Jeg kan ikke nævne alle, men jeg vil gerne fremhæve Hanne og Ivy for deres fortolk-

Hans Raahauge

Jørgen Aagaard og Arne Mørch

ninger af Brechtviserne *Sorøver-Jenny* og *Surabaya Johnny*. De er ikke lette at synge, men de sad bare lige i skabet. Didde gav en fornøjelig udgave af Thorbjørn Egners børnesang *Løfottorsken*, og Annmari sang Taubes *Havsørnsvals* med megen charme. Sidst, men ikke mindst, vil jeg nævne Hugos fortolkning af den gamle Osvald Helmuth-klassiker *Ved Havnen*. Det var stor visekunst, hvor historien blev fortalt med præcision, glød og hjertevarme. Men alle optrædende gav deres viser, så det var en stor glæde at lytte til dem.

Jeg vil slutte med at sige tak til de aktive i Visens Venner København for en rigtig dejlig eftermiddag, hvor temaet "Søens sange" blev præsenteret på en god og varieret måde.

NYE NORDISKE VISER III DEN 19. MARTS 2017

Af Ole Ankjær

Søndag eftermiddag hos Visens Venner København i Krudttønden. Jeg er inviteret af mine venner Stampe og Vibeke, der er dagens viseværter. Dog ikke som optrædende, men jeg får alligevel en funktion: Lav en anmeldelse af eftermiddagen.

Hyggeligt lokale, tætpakkede caféborde – og en masse kendte hoveder: ”Hej, alle sammen.” Sammen med Suzanne finder jeg et bord sammen med Jes, Minna og Annie, nogle af ”hovederne”.

Dagens tema er nyere nordiske viser, garneret med et Leonard Cohen-indslag på svensk.

Jørgen Aagaard på klaveret varmer op med musik, der i hvert fald er hentet i det nordiske. Jeg genkender temaer fra Jan Johansson, Lars Martin Myhre og Benny Andersen.

Dagen starter med fællessang: *Åbent landskab*.

Stampe indleder med en vise med den underfundige titel *8 glas*. Er der tale om den første dagvagt på skibet, eller er der måske tale om det antal glas, man har indtaget for at nå så langt? For Stampes vedkommende muligvis det sidste, for han fortsætter med at synge Fredmans Epistel nr. 23, der handler om den fordrukne Fredman, som ligger i skidtet og forbander sin kranke skæbne, fremført af Stampe i liggende stilling på scenegulvet. Sådan skaber man sammenhæng.

Didde sang *3½ års højde*, der handler om en barndomserindring set lidt nedefra. og *Jeg vil råbe – ikke* hviske, der fremhæver det positive i tilværelsen.

Ragnhild og Stampe

Vibeke Broby sang Anna Wirséns smukke ”Hverdagsballerina” i dansk oversættelse.

Kim sang *Planer om at koge æg*, iført sydvest. Det fremgik ikke umiddelbart, hvorfor en sydvest var en passende hovedbeklædning at iføre sig til den aktivitet, men naturligvis kom der en naturlig forklaring undervejs. Noget lidt tilsvarende oplevede vi i Leons sang om *Eva-Lott Kalmér*, som bør have en pris for at fortælle en enkel og direkte historie helt uden svinkeærinder – så har jeg ikke sagt for meget. Det siger noget om Leons talent, at man griner himmelhøjt over hans underspillede fremførelse, og man er næsten ked af det, da visen – omsider – når sin afslutning.

Hanne, Arne og Jørgen

Et lille hjertesuk: Cornelis Vreeswijks *Veronica* som fællessang i dansk oversættelse. Det er altid en balancegang, om man skal oversætte for forståelsens skyld eller beholde mest muligt af visens duft ved at bruge originalsproget. Nogle viser tåler oversættelse, som f.eks. *Öppna landskap*, men det gør *Veronica* efter min mening ikke, og når det er fællessang, har man jo teksten foran sig til at lette forståelsen. Så brug dog originalsproget, vi er jo en forening med skandinaviske rødder.

Af andre indslag kan nævnes Tom og Mariannes *Vi hygger os i trailerparken*, hvor der netop er præcis så uhyggeligt, som man kan forestille sig, Anettes julemøde på sekserens endestation, hvor Kim og Maria finder

hinanden, Nicolais *Hans majestæt tilfældighed*, der i hvert fald kan siges fri for enhver form for skæbnetro.

Og som et absolut højdepunkt Thea, som har mistet troen på mænd og deres evne til at gøre noget for hende. ”Du prøver at præstere, men 30 sekunder pr. samleje er ikke at levere”. Og så siges det, at der er svært at forstå kvinder. Tjaa!

Og så fik vi Leonard Cohen på svensk. Udmærket fremført af Janerik Lundqvist, men jeg må tilstå, at jeg har lettere ved at forstå den engelske originaltekst. Men jeg er selvfølgelig heller ikke hovedmålgruppe.

En rigtig god eftermiddag, hvor jeg har pillet nogle af de high-lights ud, som jeg faldt for.

Tak til VV København for et rigtig godt arrangement.

Thea Boel Gjerum

KASSEREREN KUNNE SÅ GODT TÆNKE SIG,

at alle medlemmer sørgede for, at deres navn, adresse og email stod korrekt i hendes medlemsregister. Har du for eksempel droppet dit fastnetnummer uden at sige det?

Husk at melde ændringer til
kasserer@visensvenner-kbh.dk

"OS HAR DE ALDRIG GENERET" 23/4 2017

Af Lene Revald Rasmussen

"Vi vover pelsen og lader eftermiddagens sange handle om flygtninge, migranter og andre, som må skifte ståsted i livet – samt om dem, de møder". Det var introduktionen i programmet for arrangementet i Visens Venner København. Om det var aktuelt? Det må man sige. Denne søndag bød nemlig på valg i Frankrig, hvor spørgsmålet om udlændinge var i fokus. Socialdemokratiet præsenterede et nyt principprogram med et længe ventet afsnit om partiets holdning til flygtninge og indvandrere, og i USA er Trump for nylig blevet præsident. Underlægningsmusikken rundt om i verden handler i øjeblikket meget om os og dem. Så med tanker om de store udfordringer, verden står overfor, drog jeg mod Krudttønden og glædede mig, trods alt, til nogle timer i godt selskab med Visens Venner. Jeg havde forventninger om stærke tekster – det kunne næsten ikke være anderledes – og jeg blev ikke skuffet! Når gode tekster bliver godt fremført og med det rette akkompagnement, ja, så venter der jo os lyttere nogle dejlige øjeblikke, og dem synes jeg, der var mange af.

Programmets første sæt havde fokus på livet som flygtning/indvandrer og om at høre til/ikke høre til og være anderledes. I andet sæt var det primært danskernes forhold til – og syn på – flygtninge og indvandrere. Kontroversielle temaer, der godt kan skille vandene, og modigt af Visens Venner. De to viseværter, Vibeke Kirst og Kim Ravn-Jensen, ledte os sikkert gennem det farefulde vand.

I løbet af de 2 timer, arrangementet varede, blev vi præsenteret for 23 viser med både politiske, alvorlige og muntre toner - og ikke mindst undertoner – og med mange forskellige visesangere. Det er ikke muligt for mig at anføre alle numrene, det beklager jeg over for udøverne, men jeg håber alligevel, at mit bidrag kan være med til at fastholde nogle øjeblikke! Mange af viserne var for mig helt ukendte, og andre dejligt velkendte, men i nye fortolkninger.

I første sæt var jeg specielt begejstret for Hanne-Rikke Madsens fortolkning af Natasjas sang *I Danmark er jeg født*. Teksten er skarp, og Natasja skrev med indlevelse om de dilemmaer, der følger med at føle sig som dansker og alligevel ikke høre til! Hanne-Rikke Madsen havde en

flot rytme i sin gengivelse af denne fantastiske sang – og ikke nogen nem sang. En kraftpræstation, og Jørgen Aagaards akkompagnement passede rigtig godt. Det er dejligt, at Visens Venner også giver sig i kast med lidt nyere genrer, herunder rap.

Hvis man er i besiddelse af bare en smule humanistisk indstilling til livets store spørgsmål, så kunne man vist ikke undgå at blive bare lidt berørt af dagens tekster. Af de for mig ukendte sange hæftede jeg mig ved *Og det var mormor* af Halfdan Rasmussen og sønnen Tom Nagel Rasmussen, fremført af Vibeke Bonné; en vemodig sang om mormor fra Småland, som bliver installeret i tantens vaskerum og aldrig finder sig til rette i Danmark. Desuden *Sorte silhuetter* af Sofia Pekkari med en stærk tekst om en en-

som kvindes liv med silhuetterne og en rigtig flot melodi af herrerne fra ABBA. Visen blev fremført af Annie Lakso med akkompagnement af Jørgen Aagaard på harmonika og Kirsten

Jørgen, Kirsten og Annie

Brunbech på fløjte. Akkompagnementet tilførte den dystre sang en ekstra smertefuld dimension.

Stampe Villadsen sang med patos Evert Taubes skønne vise *Himlajord* om John Löfgren fra Falkenberg, som flytter til Queensland i Australien og arbejder så hårdt med sine appelsiner. En underfundig vise fra Taubes skatkammer.

Visen *Jeg er sigøjner* står mit hjerte nær, og den blev smukt og gribende fremført af Hanne-Rikke Madsen til akkompagnement af Arne Mørch. I min familie har vi haft tradition for rundesange, og med min far ved flyglet var det en af viserne, vi ofte sang. Så dér i Krudttønden var jeg pludselig tilbage i barndommens land med duft af cigarrøg, klirrende glas, masser af latter og skønne timer med musik og sang.

Flygtninge fado var et nummer, der gik direkte i hjertet med sin smertefulde tekst og flotte portugisiske toner. Visen blev fremført af Marianne le Dous med sin fine sprøde stemme og Tom Løhr på guitar og med Kirsten Brunbech på fløjte.

Finn Schlanbusch fremførte Poul Henningsens og Bernhard Christensens *Ulandsvise* med bravur og til akkompagnement af Ragnhild Dissing. PH spidder i denne vise dobbeltheden i ulandshjælpen. Visen var virkelig værd at gehøre og er aktuel til alle tider.

Inden pausen kunne vi røre lattermusklerne til to numre om de fremmedes forsøg på at blive accepteret og integreret i Danmark. Trods teksternes ironi og de morsomme fremførelser af Kim Ravn-Jensen, Finn Schlanbusch og

Jørgen, Finn og Annmari

Annmari Sol var pointerne i sangene ganske alvorlige og kan illustreres med et par citater: ”Vi vil gøre alt for at blive integreret”, ”Vi er mere dansk end danskerne” – ”I Danmark bli’r jeg aldrig accepteret”. Virkeligheden i dagens Danmark!

I andet sæt fortsatte den politiske satire med viser med bid og foruroligende undertoner. Visens Venner havde udvalgt nogle sigende tekster til eftermiddagens tema, og igen spillede musikken smukt sammen med solisternes optræden.

Annmari Sol var en glimrende major K.A. Jensen, der funderede over brugen og nytten af de 14,5 mia. kr. i Helmanprovinsen i visen fra Cirkusrevyen, *Vi lukker og slukker*.

Jan Toftlunds vise, *Hilsen fra Sverige* fra LP’en *Velkommen* lyttede jeg meget til i 70’erne. Jan Toftlunds katalog af socialrealistiske sange fås ikke meget bedre. I Marianne le Dous og Tom Løhrs fortolkning blev tan-

kerne ledt hen mod Lasse og Mathilde, der også synger nummeret. Det var en flot fortolkning, hvor Marianne og Toms blide stemmer var med til at understrege smerten i teksten.

Til en flygtning af Benny Andersen er egentlig en børnesang. Stampe Vil-ladsen stod for den, og som det så ofte er med Benny Andersens tekster, så får man billeder på nethinden, når man læser dem eller hører dem – det gør jeg i hvert tilfælde. 4 små vers, og de siger alt om smerten ved at forlade ens hjem og land og blive tvunget på flugt. Smertefuldt og fint fremført af Stampe.

Carl-Erik Sørensen mestrer de politisk-satiriske tekster, og Finn Schlanbusch og Jørgen Ebert mestrer at fremføre dem. Begge d' herrer er i besiddelse af en form for underspillet gestik, som fremmer budskabet for os lyttere. Det så og hørte vi i viserne: *Se tiden an*, *Man bli'r så flov* og *Et lille kompromis* og med fint akkompagnement af Claus Alsted og Finn på guitaren. Osvald Helmuth har ikke levet forgæves – og tak for det.

Vibeke Broby fremførte Niels Hausgaards tekst *Som grise*, så man næsten kunne se og høre Niels Hausgaard i omkvædet "Jeg vil ha' lyserøde mennesker omkring mig" (på jysk). Der er ingen som Niels Hausgaard, der kan spidde den danske folkesjæl, så det gør ondt helt ind i knoglerne!

Et af numrene i andet sæt, der gjorde et stærkt indtryk på mig, var norske Lars Martin Myhres *De andre*. En tekst om den indre svinhund; om altid at have en jøde, en sigøjner eller en tigger, der kan sparkes på. At den virkede så stærkt, hænger måske sammen med, at den voldsomme tekst blev understøttet af en virkelig smuk melodi. Visen blev flot fremført af Vibeke Broby og med Jørgen Aagaard på harmonika. Lars Martin Myhre er et ret nyt bekendtskab for mig, men han er absolut en interessant musiker og komponist.

Halfdan Rasmussen skrev digte og sange til Amnesty International og også visen *Giv dem himlen tilbage*. Den blev fremført med indlevelse og sjæl af Vibeke Kirst med akkompagnement af Ragnhild Dissing.

Det flotte sæt blev afsluttet med Carl Scharnbergs tekst *Nu er det tid at erkende* og med musik af Arne Mørch fra Visens Venner. Alle eftermiddagens medvirkende kom på scenen og sang os ud med ordene fra Vibeke Kirst: Verden bliver aldrig som før.

Det var en flot afslutning på sæson nr. 64 for Visens Venner i København.

BESTYRELSENS BERETNING

Afgivet af Stampe Villadsen på den ordinære generalforsamling d. 15/3 2017

Arrangementerne i Krudttønden

Siden sidste generalforsamling har der været afholdt ”Anna, Ida og Bent”, ”Giro 413”, ”Jeppe Aakjær”, ”Musikken har ordet”, ”Blandede bolsjer” og ”Søens sange”. Endelig mangler vi i denne sæson 2 programmer ”Nye Nordiske Viser III” og ”Os har de aldrig generet” efterfulgt af vores traditionelle nachspiel der følger efter sæsonens sidste visearrangement.

Vore VVK-arrangementer er som sædvanlig præget af det fokus, en given forestilling har. Det betyder, at vi som sangere og akkompagnatører ikke kan gå til opgaven på samme måde hver gang, men må indstille os på at tolke og videregive viser på nye måder. Det er ikke det samme at tolke Jeppe Aakjær som at give en Giro 413-slager.

Generelt er der sket en udvidelse af vores måde at se visegenren på de sidste år, en udvidelse der givetvis har gavnet foreningen. Vi har taget nye nordiske viser til os, haft fat i arbejderviserne, fået prøvet, hvad der gemmer sig i de gamle folkeviser, og også vovet at tolke de bedste sange fra Giro 413. Samlet set er jeg sikker på, at ikke bare foreningen, men også de enkelte i foreningen har haft godt af at se visen i forskellig belysning.

I det forløbne år var der mellem 47 og 70 betalende tilhørere (snit 58) til arrangementerne, en stigning på ca. 5 i forhold til året før. Dertil skal lægges de 12–20, der er aktive til hvert arrangement, så Krudttønden er stort set fuld til alle arrangementerne.

Vi regner med i sæson 2017/18 at fortsætte med 7 eftermiddage i Krudttønden, herunder 1–2 arrangementer med friere visevalg både forår og efterår, hvor den røde tråd i arrangementet ikke sætter begrænsninger for alle de mange viser, de aktive går og pusler med.

Foreningen har stadig én væsentlig skilleskæl. Vi skal have udvidet kredsen af aktive viseværter. Helst ved, at nye kommer med som føl til en visevært for på den måde at få prøvet viseværtrollen.

Hulemøderne og forberedelsen til arrangementer

Hulemøderne er stadig foreningens hjerte. Til møderne kommer normalt 20–25 af de aktive i foreningen. Her kan man følge de nye visers fremgang og opleve fremskridtene hos de enkelte visesangere, pianister

og guitarister. Alt sammen noget, der er med til at samle foreningen til en fælles enhed, uanset hvor forskellige vi er som mennesker.

Ud over hulemøderne, som er de aktives mødested og åndehul, har vi i år holdt forårsfest for foreningens aktive medlemmer. Claus Alsted lagde gæstfrit hus til en fest, hvor snakken og musikken flød livligt rundt i lokalerne. Tak til Claus og også til Arne og Sol, der planlagde arrangementet og sled med mad, oprydning mm.

Lysten og energien i foreningen er stadig særdeles høj både under hulemøderne, under koncerterne og ved forberedelsesaktiviteter. VVK er kendetegnet ved, at mange af arrangementerne er undervejs i meget lang tid. Et halvt års forberedelse er ikke noget særsyn - fra ideen undfanges, viser udvælges og til forberedelserne og øvningen er overstået. Det betyder, at hvis man vil have indflydelse på et arrangement enten som visesanger, pianist, visevært eller "idémand", skal man vise interesse i god tid inden arrangementet løber af stablen.

For at få gode arrangementer ud af bestræbelserne er der en række ting, der skal være opfyldt.

Umiddelbart efter hver sæsonafslutning skal rammerne fastlægges for den kommende sæson. Hvert arrangements titel, idé og dato skal kunne offentliggøres, så der er en klar ramme at arbejde efter.

Viseværtskabet skal være lagt fast samtidig. Viseværten/viseværterne er helt centrale for den måde, vi griber arrangementerne an i VVK. Viseværten har ansvaret for arrangementets indhold, har retten til at beslutte, hvilke viser, der skal med på programmet, og også retten til at kassere viser som han/hun ikke mener passer ind i arrangementet, eller hvor kvaliteten endnu ikke er god nok. Alt sammen under accept fra bestyrelsen.

Det betyder, at kvaliteten af visefremførelsen skal være i orden for at kunne komme på scenen. Vi arbejder med arrangementerne over meget lang tid, og er der for mange smuttere imellem, føles det ærgerligt at kvaliteten ikke står mål med anstrengelserne. Vi tager penge for vore arrangementer, og alene det betyder, at vi er nødt til at sikre, at publikum får valuta for pengene.

Alle i foreningen kan pr. definition ikke være lige gode, og der skal være plads til at vi som sangere og akkompagnatører kan udvikle os og blive fortrolige med scenen – ellers dør foreningen. Men det er et mini-

mumskrav, at der arbejdes med viserne grundigt og længe, så man selv, og også gerne en ”mentor”, kan sige god for visen og dennes kvalitet.

Markedsføring udadtil

Foreningen fornyr sig stadig med nye vennekredsmedlemmer, også selv om nogle efterhånden falder fra. Vennekredsen er dog blevet lidt mindre det sidste år. Til gengæld kommer der en del til vores arrangementer, som ikke er medlem af foreningen.

For at sikre en fortsat opmærksomhed både hos nye vennekredsmedlemmer og hos potentielle nye aktive har vi i samarbejde med VV Brønshøj som sædvanlig givet koncert ved sæsonens begyndelse ved ”Kulturhavn”.

Revmuseet lagde i efteråret 2016 ryg til et VVK arrangement, en forkortet udgave af ”Anna, Ida og Bent”. Museet var fuldt som sædvanligt, og alle gik glade fra arrangementet.

VVK har været engageret til 3 betalte arrangementer i den forløbne sæson. Pengene fra disse arrangementer anbringes i foreningens fond og bruges så til målrettede kurser for hele foreningen, som tilskud til eksterne kurser og til fornyelse af vores grej.

Aktive

Der sker stadig en fornyelse i de aktives rækker. I løbet af sæsonen har vi fået en ny akkompagnatør, Arne Mørch, i foreningen. Arne har været på scenen flere gange, og han er også allerede blevet kastet for løverne som visevært for ”Jeppe Aakjær” med Vibeke Kirst som medvisevært.

ViSedommen

Medlemsbladet ViSedommen er udkommet planmæssigt 3 gange siden sidste generalforsamling. Bestyrelsen holder fast i denne kadence. Der skal være noget at informere om, så bladet ikke blot bliver en reminder om det næste visearrangement, der snart løber af stablen.

Kurser

Sammen med VV Glostrup afholdt VVK kursus med Ann-Mari Max Hansen som kursusleder. Kurset var en stor succes, og alle kom fra kurset med masser af inspiration og ideer. For at få kurset til at løbe rundt har vi givet tilskud til dette fra foreningens fond, så udgifterne for den enkelte til kurset har kunnet holdes på et overskueligt niveau.

Derudover holdes der kurser i Visens Venner Danmark regi. Dette års kursus ”Med visen i centrum” holdes på Ryslinge højskole den 29/7 - 4/8 2017. Også her giver foreningen tilskud til kurset. Se nærmere på www.ryslinge.nu og gå ind under korte kurser.

Arkiv

Foreningen har gennem årene opbygget et fint arkiv, som Mette Brabæk har passet og katalogiseret. Vores erfaring i bestyrelsen er imidlertid, at arkivet ikke bliver brugt. Det står og samler støv. Vi har derfor besluttet at afvikle store dele af arkivet, så kun de sangbøger, der oftest bliver brugt, forbliver i arkivet. Det betyder, at vi opfordrer alle aktive til at gå på jagt i arkivet og tage det materiale med hjem, som den enkelte interesserer sig for. Derved håber vi at arkivmaterialet bedre bliver brugt, og at noget af materialet, i form af viser, flyder ud til foreningen til fælles bedste.

Afslutning

Økonomien i foreningen har det, trods et mindre underskud i år, fint. Vores kasserer passer på, at udgifter og indtægter stort set balancerer. Vi er dog i modsætning til de fleste VV-foreninger plaget af store udgifter til Krudttønden (arrangementer) og til Vanløse kirkes lokaler (hule-møder), så vor mulighed for at betale visekunstnere udefra er begrænset. For at give lidt økonomisk råderum har vi i bestyrelsen besluttet at sætte prisen på vores arrangementer op fra 70 til 75 kr. fra den nye sæson for ikke-medlemmer. Prisen for medlemmer fastholdes på 40 kr.

Bestyrelsen fungerer godt og stabilt. Enkelte aktive falder fra, men nye kommer til. Foreningens ansigt udadtil, arrangementer i Krudttønden, holder et fint og højt niveau, som vi sagtens kan være bekendt. Der er fin afveksling i det, der sker ved disse arrangementer.

Vigtigst af alt: Samarbejdet i foreningen er godt. Det er en god forening at være medlem af. Her er fortsat rart at være.

♥ MÆRKEDAGE ♥

Niels Holm fylder 80 år den 25. juli 2017

Annie Laksø fylder 70 år den 30. juli 2017

Vi ønsker til lykke!

Afs.: VVK v/Laila Bork, Hyltebjerg Allé 60A, st. th., 2720 Vanløse

BESTYRELSEN

Stampe Villadsen, formand, Livjærgade 44, 1. tv, 2100 København Ø.
formand@visensvenner-kebh.dk - 3538 5242 / 4015 9581

Hanne Nielsen, kasserer samt medlemsregister. *kasserer@visensvenner-kebh.dk*

Vibeke Kirst, næstformand og aspirantkontakt, Tybjergvej 40,
2720 Vanløse. *morkirst@yahoo.dk* - 6172 2974

Marianne le Dous, Emblasgade 9, 2100 København Ø.
marianne.le.dous@skolekom.dk - 4244 4642

Kim Ravn-Jensen, udeoptræden, Dæmningen 5, 2500 Valby.
kim@ravn-jensen.dk - 2145 8811

Laila Bork, vennekredskontakt, Hyltebjerg Allé 60A, st. th., 2720 Vanløse.
lailabork@hotmail.com - 2628 6720

Didde Mosegaard, Wiedeweltsgade 22, 2100 København Ø.
didde.mosegaard@gmail.com - 2348 8122

Redaktion: *Kim Ravn-Jensen (ansv.) og Stampe Villadsen*

CVR nr. 29985774. Kontingent: Kr. 200,- pr. år (januar-december)

Girokonto 549 6624; Bankkonto 1551 - 000 549 6624 (ingen checks)

Viðedommen trykkes i ca. 150 eksemplarer og sendes/uddeles til Visens Venner Københavns medlemmer, alle danske Visens Venner-foreninger, til biblioteker og til andre organisationer. Bladet findes også på hjemmesiden.

Næste deadline: 15. august 2017